

Razmatranja: Treća nedjelja svetog Josipa

Treće razmatranje za sedam nedjelja svetoga Josipa. Teme su: Sveti Josip, Isusov učitelj; Isus je naučio Mojsijev zakon od Josipa; Josip je iskusio Božju nježnost.

29.01.2024.

GLEDATI djecu kako rastu jedna je od najvećih životnih radosti. Tu radost doživio je sveti Josip kad je vidio kako je Isus „rastao u mudrosti, dobi

i milosti kod Boga i ljudi” (Lk 2,52). Glavna zadaća očeva je pripremiti svoju djecu kako bi i oni sami pronašli i razvili vlastito poslanje u životu. Josip je svojom nježnom brigom pomogao Isusu da učini prve korake u životu. Tijekom svog skrivenog i javnog života, „Isus je morao sličiti Josipu: po svom načinu rada, po crtama karaktera, po svom načinu govora. Isusov realizam, njegovo oko za detalje, način na koji je sjedio za stolom i lomio kruh, njegova sklonost korištenju svakodnevnih situacija za davanje nauka – sve to odražava njegovo djetinjstvo i Josipov utjecaj.”[1]

„U sinagogi, tijekom molitve psalama, Josip bi sigurno uvijek iznova čuo da je Bog Izraelov, Bog nježne ljubavi.” [2] I tako je postupao s Isusom kao sa svojim ocem. Sveti Patrijarh najvjerojatnije nije pratio svog sina kada je dolazak Božjeg Kraljevstva javno objavljen: kada su

ga mnogi učenici slijedili, za vrijeme čudesnih ozdravljenja ili kada je mnoštvo očarano slušalo riječi čovjeka kojega je gledao kako odrasta . Uloga svetog Josipa u odgajanju Isusa odvijala se u diskretnom ozračju obiteljskog doma, uloga skrivena, ali tako plodna i ispunjena ljubavlju. „Isus koji je čovjek, koji govori naglaskom određenog dijela Izraela, koji nalikuje stolaru po imenu Josip, Sin je Božji. A tko može Boga nečemu naučiti? Ali on je također istinski čovjek i živi normalnim životom: prvo, kao dijete, zatim kao dječak koji pomaže u Josipovoj radionici, konačno kao odrastao čovjek u najboljim godinama.”[3] Vidimo Josipovu nježnost koja se odražava u njegovom Sinu, koji je odrastao u njegovom domu i jako mu je sličio.

POUČAVANJE Mojsijeva zakona bila je i obveza i privilegija za oca obitelji u Izraelu. Josip je imao jedinstvenu

zadaću poučavati Mesiju povijesti Izraela i vjeri Saveza. Marija i njezin suprug vidjeli su da je Isus dijete poput mnogih drugih, ali su također shvatili da sva Božja tajna prebiva u Njemu. Njima je povjerena odgovornost da Drugu Osobu Presvetog Trojstva nazovu čovjekom koji je postao „Isus” i da ga poučavaju tradicijama Izabranog naroda. Prorok Hošea piše: „Kad je Izrael bio dijete, ljubio sam ga, i iz Egipta sam pozvao sina svog ... Uzeo sam ih u svoje ruke; ali nisu znali da sam ih ja izliječio. Vodio sam ih uzicama suosjećanja, uzicama ljubavi... sagnuo sam se k njima i hranio sam ih” (Hoš 11,1-4).

Kršćanska tradicija je u ovom proročanstvu gledala referencu na Krista, ali se također može gledati kao referencu na Mariju i Josipa. Božja ljubav prema Izraelu uspoređuje se s ljubavlju oca i majke prema svom djetetu. Bog je bio taj koji je uvijek bdio nad svojim Sinom,

ali On je to činio kroz Svetu obitelj. Bog je taj koji poučava, ali On to čini preko ljudi.

Pobožni roditelji u Nazaretu prenijeli su svojoj djeci prve početke vjere:

„Slušaj, sine, pouku oca svojega, i ne odbaci nauk majke svoje, jer oni su lijep vijenac tvojoj glavi i privjesci tvome vratu“ (Izr. 1:8-9). Dijete Isus urezao je u svoje srce učenja i upute koje je dobio od Josipa i Marije. To je ono što danas zovemo “obiteljska kateheza” – roditelji prenose vjeru svojim primjerom i riječima. „Dom mora i dalje biti mjesto gdje učimo cijeniti smisao i ljepotu vjere, moliti i služiti bližnjemu.“ [4] Upravo u intimi obitelji Bog neprimjetno ulazi u život djece. One prve molitve i primjeri pobožnosti koje baštinimo uvijek ostaju s nama u dubini naše duše.

MARIJA I JOSIP nisu samo poučavali Krista običajima Mojsijevog zakona.

Otkrivajući Božje otajstvo u svome Sinu, shvatili su da će i sami puno naučiti od Isusa. Sveti Luka u svom evanđelju dvaput nam govori da je Marija čuvala u srcu i razmišljala o djelima i riječima svoga Sina. Kako je važno naučiti gledati i slušati, kao što su to učinili Gospa i sveti Josip!

Gledajući Isusa, koliko puta je sveti Patrijarh morao s čuđenjem razmišljati: kako je Bog dobar! Kako je pun ljubavi i nježnosti! Kako strpljiv i blizu nas! Strpljenje i razumijevanje ključne su osobine koje su potrebne svakom ocu – i općenito svakom učitelju – posebno kada se suočava sa svojim i tuđim manama. „Moramo naučiti gledati na svoje slabosti s nježnim milosrđem. Zli nas tjera da vidimo i osuđujemo svoju slabost, dok je Duh nježnom ljubavlju iznosi na vidjelo. Nježnost je najbolji način da dotaknemo slabost u nama.”[5]

Trebamo naučiti vidjeti sve ono pozitivno u sebi i u drugima, jer tako nam se Bog približava. „Božja istina ne osuđuje, nego nas prima, grli, podupire i oprašta. Ta istina nam se uvijek predstavlja poput milosrdnog oca u Isusovoj prispodobi (usp. Lk 15,11-32). Izlazi nam u susret, vraća nam dostojanstvo, postavlja nas na noge i raduje se za nas, jer, kako kaže otac: ‘Ovaj moj sin bijaše mrtav i oživje; izgubljen bijaše i nađe se.’” [6] Ništa nas ne potiče učinkovitije da težimo poboljšanju našeg ponašanja od ohrabrenja druge osobe, ljubazne riječi, razumijevanja u suočavanju s našim slabostima.

Sveti Josip naučio je od svog Sina, koji je bio Bog, gledati svijet sa suosjećanjem i nježnošću. Kao što je sveti Josemaria rekao: „Josip je imao mjesto duboko u Isusovu srcu. Marija je bila njegova Majka, koju je On ludo ljubio. Zato imajmo veliku pobožnost prema svetom Josipu, nježnu,

profinjenu, privrženu pobožnost.
Nazivamo ga svojim Ocem i
Gospodinom: zato idimo k njemu kao
djeca, neprestano! I preko njega,
Mariji, razgovarajući s oboma. Jeste li
vidjeli one prikaze Svete Obitelji s
Djetetom u sredini, Gospa desno i
Sveti Josip lijevo, sve troje se drže za
ruke? Pa ovaj put smo mi ti koji
hvatamo ruke Marije i Josipa, pa će
nas oni dovesti do Isusa.”[7]

[1] Sveti Josemaría, Susret s Kristom,
br. 55.

[2] Franjo, Patris corde, br. 2.

[3] Sveti Josemaría, Susret s Kristom,
br. 55.

[4] Franjo, Amoris laetitia, br. 287.

[5] Franjo, Patris corde, br. 2.

[6] Ibid.

[7] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog druženja, 27. rujna 1973.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/razmatranja-trecan-
nedjelja-svetog-josipa/](https://opusdei.org/hr-hr/article/razmatranja-trecanedjelja-svetog-josipa/) (16.03.2026.)